

„Bohoslužby“ či „služby Božie“?

Celkom isto ani jedno, ani druhé; aspoň v tom význame, v ktorom sa tieto výrazy používajú. Slúžime Bohu? Mali by sme. Ale kedy, ako? Hodinu, dve v nedeľu dopoludnia? Spevom, modlitbou, počúvaním kázne...?

Boh je suverénny Pán sveta, vesmíru, celého svojho stvorenstva; teda je aj naším Pánom. Ak je Boh naším Pánom, je našou povinnosťou slúžiť Mu. To vyplýva celkom prirodzene zo vzťahu pán – sluha. A sme my sluhovia, služobníci Boží? A čo iné? Božími služobníkmi (v origináli je dokonca použitý výraz, ktorého doslovný preklad je „otrok“) sa označovali – a bolo to pre nich veľkým vyznamenaním – patriarchovia, proroci, napr. Abrahám (1M 18,3), Izák (2M 32,13), Jákob (Iz 44,2), Mojžiš (4M 12,7), Józue (2M 24,13), Jób (Jób 42,8), Dávid (Ž 19,12; 78,70 a i.), Daniel (Dan 6,20) a mnohí iní veľkí starovekí, stredovekí i novovekí mužovia viery; ba i Ježiš Kristus je v Božom slove nazvaný Božím služobníkom (Sk 3.26; 4,27.30); za postavenie Božích služobníkov sa teda nemusíme hanbiť, naopak, je to pre nás pocta – Boží služobník môžeme chápať ako čestný titul.

Ak sme služobníci, čo je našou povinnosťou, čo je náplňou našej služby? Celý náš život má byť službou nášmu Pánovi. Tá služba sa má prejavíť v plnení Jeho vôle, a jeho vôľu môžeme poznať z Jeho Slova, z Jeho Zákona.

Ak sa stretne raz (alebo niekoľkokrát) v týždni, aby sme spoločne oslavovali Boha, aby sme Mu ďakovali, aby sme počúvali Jeho slovo a uvažovali nad ním, resp. aby sme boli poučení o ňom (o jeho dôsledkoch pre nás život a vieru), to predsa ťažko možno nazvať službou Bohu; azda skôr by to bolo možné označiť výrazom „oslava Boha a poučenie o Jeho slove“ alebo neutrálne a stručne „zhromaždenie“ Božieho ľudu („zhromaždenie“ je vlastne preklad gréckych slov ekklézia a synagóga, ktoré sú použité v septuaginte a v najstarších textoch Novej zmluvy).¹ Ešte absurdnejšie je hovoriť o „Božej službe“ nám; akoby sme. my boli pánmi a Boh naším sluhom. Vieme a cítime, že Boh nám pomáha, ochraňuje nás, ale to sú prejavy Jeho lásky a milosti, nie služby. Milosť udeľuje silný slabému, Pán sluhovi; so službou je to presne naopak.

Ako by asi mali také oslavy Boha (spojené s poučením o Jeho slove), konané v siedmy deň týždňa vypadáť?.

Je veľa miest v Božom slove, ktoré svedčia o tom, že Bohu sa protiví pýcha a prepych, alebo kde Boh odsudzuje formálnosť, kultické úkony (vrátane obetí) a kde požaduje úprimnosť, vrúcnosť, ozajstnú vieru (najmä v zmysle „dôvera“ a oddanosť). Z toho vyplýva, že oslavy Boha spojené s modlitbami (chválami, ďakovaním, prosbami), s čítaním (zvestovaním) Božieho slova a zamýšľaním sa nad ním, s učením, resp. poučianím (kázaním) by mali spĺňať zhruba tieto predpoklady:

- Celý priebeh zhromaždenia by sa mal niesť v duchu úprimnej **pobožnosti** a **pokory**.
- Kázeň by mala byť **poučením** (učením) postaveným na dvoch pilieroch – viere a rozume (inak povedané: má vychádzať z Božieho slova a nesmie byť v rozpore s logikou).
- V priestoroch kde sa konajú (v kostoloch, modlitebniach) by mal panovať **pokoj** a **poriadok**.

Stručne to možno zhrnúť do **piatich „po-“**: pobožnosť, pokora, poučenie, pokoj, poriadok. Ako je to však v skutočnosti?

Na oslavných zhromaždeniach („bohoslužbách“) niektorých cirkví však možno pozorovať: Namiesto pobožnej pokory bombastičnosť, nekontrolované emócie.

Namiesto poriadku rákoš.

Namiesto pokoja rámus, hluk.

I v kázňach je viac exaltovanosti a bičovania emócií ako poučenia.

Na „bohoslužbách“ iných cirkví zase bije do očí:

Namiesto pokory prepych (prepych súvisí, a to nielen etymologicky, s pýchou, v Písme najčastejšie odsudzovanou necnosťou); tento prepych prechádza často do pestrofarebného a trblietavého (barbarského) nevkusu.

Namiesto ozajstnej, úprimnej pobožnosti formálnosť – bezobsažné, teatrálne, často komicke ceremónie („obrady“) a dokonca pohanské uctievanie modiel: mŕtvych ľudí (väčších a menších „svätcov“) i mŕtvych vecí (sôch, obrazov, relikvií).

M. B. B.

---

¹ Židia (a spočiatku aj kresťania) svoje spoločné stretnutia, ktoré sa konali v siedmy deň týždňa a na ktorých oslavovali Boha, modlili sa a čítali Jeho slovo, označovali jednoducho „sabat“, resp. „svätý sabat“. Neskôr začali kresťania používať názov ekklezia. Toto grécke slovo s významom „zhromaždenie“ sa neskôr začalo prekladať výrazom „cirkev“ (spočiatku sa takto označoval miestny zbor, až neskôr celé spoločenstvo kresťanov). Grécke slovo synagóga (tiež s významom „zhromaždenie“) sa postupne začalo používať na označenie miesta (budovy, modlitebne), kde sa stretávali židia; a dnes je už jeho pôvodný význam väčšine ľudí neznámy.

Darček pre Vás:

Desiatky publikácií zadarmo

Radi by sme Vás upozornili, že teraz máte možnosť si pozrieť a gratis („free“) stiahnuť desiatky dokumentov v elektronickej podobe – vo formáte **PPS** („prezentácie“) a v **PDF** (články, fakty, úvahy). Stačí jednoducho kliknúť na názov zvoleného dokumentu v zozname, ktorý nájdete po zvolení voľby „**mimoknižné publikácie**“ (v sekcii „**Prejsť na:**“) na web-stránke:

www.knihy-benjan.sk

Ide o originálne publikácie s mnohými (často málo známymi) *faktami o pravde, poznávaní, ale aj o lži, podvádzaní a manipulovaní; o vede a viere; s faktami a úvahami o svete, o Bohu, ale i o Vás.* V mnohých pps dokumentoch („prezentáciách“) tiež nájdete *unikátne fotografie a krásne melódie.*

Okrem toho na tejto web-stránke nájdete **PONUKU KNÍH**, kde je vyše 20 titulov, ktoré si môžete objednať a ktoré nikde okrem u nás (a v internetovom kníhkupectve MARTINUS.sk) nedostanete. O knihách si tu môžete prečítať podrobné informácie – nielen o ich rozsahu, formáte, cene a špeciálnych zľavách, ale aj o ich obsahu (t.j. anotácie); z niektorých z nich sú dokonca k dispozícii aj ukážky (úryvky).

(Pozn.: ak ste túto informáciu dostali e-mailom, nemusíte otvárať váš prehliadač, stačí jednoducho kliknúť na tu uvedenú webovú adresu, t.j. na: www.knihy-benjan.sk).

So srdečným pozdravom

MBKB

mb@knihy-benjan.sk